

Dzieje parafii i kościoła Miłosierdzia Bożego w Jaworznie-Borach

Bory to dzielnica miasta Jaworzna, wyglądem przypominająca wioskę – zabudowa jednorodzinna. Ludność zajmująca się w XX w. rolnictwem i pracą w kopalniach, elektrowniach i Zakładach Chemicznych. Religijność – pobożność na wysokim poziomie. Mimo dużej odległości od kościoła parafialnego św. Wojciecha i św. Katarzyny w centrum Jaworzna (nawet 5 km), wierni pokonując te kilometry pieszo wędrowali na Msze św. w niedzielę i święta do kościoła. Kiedy władze usunęły religię ze szkół w 1963 roku została zorganizowana w dzielnicy salka katechetyczna. Mimo rozmaitych szykan władz państwowych, mieszkańcy wykazali się niezłomnym trwaniem w postanowieniach i wiele gorliwych osób na czele z panią Janiną Kuglerową zorganizowało salkę katechetyczną na ul. Granicznej.

Na 15-lecie (jubileusz) istnienia salki – pierwszej w Jaworznie (inne były przy kościołach) przybył na uroczystą akademię ks. kard. Karol Wojtyła z końcem kwietnia 1978 r. Była to ostatnia wizyta w parafii św. Wojciecha i św. Katarzyny przed wyborem na papieża.

Ta salka to taki pierwszy „kościółek” na Borach. Co tydzień w środy przed rozpoczęciem katechezy gromadzili się starsi ludzie na Mszy św. dla nich, w maju i październiku odprawiane były nabożeństwa ku czci NMP organizowane spontanicznie. Już wtedy, a więc lata 60-te, rodziła się też myśl o zbudowaniu chociażby kaplicy dla mieszkańców Borów. Myśli te popierane były gorliwą modlitwą do Pana Jezusa Miłosiernego, chociaż był to kult jeszcze prywatny, nie zatwierdzony przez Kościół. Nawet pobożni wierni pod przewodnictwem p. Katarzyny Biśta i jej rodziny zakupili obraz Jezusa Miłosiernego do kościoła św. Wojciecha i św. Katarzyny – kościoła parafialnego.

Pod koniec lat 80-tych XX w. zaczęto już poważnie myśleć o kościele w swojej dzielnicy. Domek, w którym była salka katechetyczna wymagał remontu – prawie 100-letni, drewniany, więc pomyślano aby coś wybudować. Parafia św. Wojciecha i św. Katarzyny posiadała parcelę przy szkole podstawowej nr 14, więc plany nabierały realnych kształtów. W roku 1986/87 wybudowano budynek tzw. Gospodarczy do budowy kaplicy i po uzyskaniu zgody władz rozpoczęto w Pasterkę 1987 r. odprawianie Mszy św. Budynek ogrzewany, duży zakrystia, która miała być salką katechetyczną. Zorganizowano ośrodek duszpasterski czyli Duszpasterstwo – filia parafii św. Wojciecha i św. Katarzyny.

Opiekę duszpasterską sprawuje ks. Stanisław Janicki, wikariusz parafii św. Wojciecha i św. Katarzyny.

Wezwanie, które przypisane zostało Duszpasterstwu – Miłosierdzia Bożego w Jaworznie-Borach, obraz Pana Jezusa Miłosiernego został przeniesiony z kościoła parafialnego do tej kaplicy. Kaplica mała, a więc problem powiększenia czy budowy nowej? W czerwcu 1988 r. ks. bp. Jan Szkodoń z Krakowa poświęcił istniejącą kaplicę i plac pod nową kaplicę. I zaczęto prace budowlane po uzyskaniu pozwoleń, po dokładnym badaniu geologicznym terenu. Projekt wykonał pan inż. arch. Jacenty Grelowski, kierownikiem budowy został pan inż. Andrzej Gębica.

Prace szły powoli, ponieważ tyle było wykonane i materiałów zakupione ile starczało funduszy. A fundusze nie były zbierane co miesiąc po domach, lecz było tyle ile składano w czasie nabożeństw i ewentualne ofiary indywidualne. Niewiele kościołów w ten sposób budowano, ale nasza wspólnota twardo powiedziała: *„nie idziemy prosić lecz liczymy na Boże Miłosierdzie i ludzkie miłosierdzie czyli ofiarność”*. Wiele też prac było wykonanych w systemie gospodarczym czyli społecznie pod kierunkiem p. Edmunda Biśty. Razem z kaplicą (kościołem) powstawał budynek plebani tworzący jeden kompleks budowlany.

W 1992 r. włączeni zostaliśmy do diecezji sosnowieckiej, a w 1994 r. ustanowiona została parafia Miłosierdzia Bożego w Jaworznie-Borach. Mała kaplica mianowana została tymczasowym kościołem, proboszczem – ks. Stanisław Janicki. Zbliża się Rok Jubileuszowy 2000. Pragnieniem ks. proboszcza jak również parafian było aby w tym roku można było odprawić Mszę św. w nowej świątyni. Wielu niedowierzało. Ale gorliwi „dwoili się i troili” aby dopiąć swego. Budynek kościoła gotowy – ogrzewany – przygotowanie do poświęcenia murów świątyni, wmurowanie kamienia węgielnego pobłogosławionego przez papieża Jana Pawła II 30.VI.1996 r. w Watykanie pochodzącego z Góry Tabor. Tabernakulum też przygotowane – można powiedzieć dwa w jednym – bo drzwiczki Tabernakulum wykonane są w formie Tablicy Jubileuszowej 2000 r. I oto przychodzi niedziela 17 grudnia 2000 roku, kiedy to ks. bp. Adam Śmigielski dokonuje tego historycznego aktu poświęcenia murów kościoła Miłosierdzia Bożego w Jaworznie i wmurowania Kamienia Węgielnego.

Poświęcenie kościoła to dopiero początek, a raczej połowa dzieła. Teraz trzeba wszystko urządzić i powoli upiększać zewnątrz i wewnątrz wybudowany kościół. A więc obłożenie kamieniem fundamentów kościoła, ocieplenie murów (styropian i nie tynki lecz cegła tzw. licówka czerwona). Budynek kościoła jest w formie kwadratu, wejście i ołtarz główny po przekątnej. Ołtarz na stronie wschodniej.

Kolejna inwestycja to posadzka marmurowa wykonana przez firmę p. Siuty spod Liszek z Cholerzyna i zamówienie dzwonów w firmie Felczyńskich w Gliwicach. Najpierw dwóch a potem jeszcze trzeciego. Jeśli dzwony, to trzeba wykonać dzwonnice. Gdzie – w kościele. Tak żeby dzwony były w wieży, raczej mini wieży – więc dzwonnica od stropu kościoła, ze stali. Wykonuje ją firma p. Henryka Gnypa. Dzwony przywieziono 18 grudnia 2002 r.:

- „Miłosierdzie Boże” funduje inż. arch. Jacenty Grelowski z rodziną;
- „św. Katarzyna” funduje Katarzyna Biśta z rodziną;
- „św. Stanisław” 750-lecie kanonizacji św. Stanisława funduje parafia.

Poświęcenia dzwonów dokonał ks. bp. Adam Śmigielski 6 kwietnia 2003 r. Zawieszenie dzwonów i uruchomienie – firma Rduch. Powoli, na ile nas stać wykonywane są ołtarz główny i boczne ołtarze – ołtarz MB Niepokalanej i św. Józefa, witraż Pana Jezusa Miłosiernego, ławki i dwa konfesjonały.

W 2005 roku parafia otrzymuje od sióstr z Łagiewnik relikwie św. Siostry Faustyny Kowalskiej w rocznicę 90 urodzin uroczyste wniesienie relikwii do kościoła, umieszczenie w relikwiarzu przy ołtarzu głównym. Kazanie okolicznościowe wygłasza ks. Zbigniew Bielas – wizytator katechetyczny z diecezji krakowskiej.

Kościół coraz piękniejszy. Systematyczne przygotowanie do konsekracji świątyni. Sprawy budowlane doprowadzone do końca czyli do odbioru technicznego i dopuszczenie obiektu do użytku publicznego czyli odprawiania nabożeństw. Zagospodarowanie placu kościelnego i utworzenie na parceli parafialnej dwóch parkingów. I przychodzi dzień konsekracji świątyni. Dokonuje jej nowy biskup diecezjalny ks. bp. Grzegorz Kaszak, który objął posługę biskupią w naszej diecezji po śmierci ks. bpa Adama Śmigielskiego 7.X.2008 r. 12 grudnia 2010 – trzecia Niedziela Adwentu – dlaczego, bo 10 lat temu też w trzecią Niedzielę Adwentu było poświęcenie murów świątyni. Od tego dnia Jezus Miłosierny gości w tym Domu na Jaworznickiej Dolinie Miłosierdzia Bożego.

Proboszcz ks. Stanisław Janicki